

Piešťanským deťom ste dnes spolu s Barborou Kardošovou predstavili novú knihu Traja kamoši a fakticky fantastický bunker. Poznáte sa už dlhšie alebo to bola Vaša prvá spolupráca?

Toto bola naša prvá spolupráca a Babčina prvá knižka pre deti. Pýtala sa svojich priateľov a známych, či nepoznajú nejakého ilustrátora, ktorý by jej nakreslil čiernobiele ilustrácie k jej príbehu pre deti a naša spoločná kamoška, spisovateľka a scenáristka Soňa Karvayová - Borušovičová, jej doporučila mňa. Onedlho sme zistili, že to bude fungovať a najkrajšie bolo pre mňa zistenie, že Babča vlastní a stará sa o mačičku, ktorú som kedysi dávno cestou k jednému vydavateľovi zachránila. Teraz sa počas besied s deťmi pomaly spoznávame. Je to príjemné a zisťujeme, že vlastne máme na prácu a život podobné názory.

Na besede ste pôsobili ako zohratá dvojica, v čom ste si vzájomne „sadli“?

Hlavným naším „pojtkom“ je kniha Traja kamoši a fakticky fantastický bunker. Keď som si prečítala text a vydavateľstvo Slovart s Babčou Kardošovou odsúhlasili štýl ilustrácií, cítila som, že to bude fungovať a kniha bude originálna (fakt super pocit:). „Sadol“ mi text, drobná milá blond spisovateľka plná energie, aj celá spolupráca s vydavateľstvom. Po rokoch práce viete odhadnúť, čo bude stáť za to. Sadli sme si pedantnosťou a profesionalitou v práci. Hneváme sa rovnako, keď veci nefungujú, ako by mali. Vieme komunikovať, aj keď máme iné názory.

Kniha už na prvý pohľad upúta nevšednými ilustráciami, kreslenými ceruzkou, čo je v detských knihách pomerne zriedkavé, ide o Vašu obľúbenú výtvarnú techniku?

Áno, je to moja obľúbená technika, kresbu ceruzkou milujem. Je to jeden z najúprimnejších prvých dotykov s papierom. V rámci ilustrovania ale nejde o moju obľúbenú techniku. Kresba síce je mojou doménou, ale ostatné techniky mi nerobia problém. Či ide o knihy pre deti alebo pre dospelých, je ilustrovanie pre mňa trochu hrou s rozumom a potom už iba prácou. Vždy hľadám, aký štýl sa bude hodiť k textu a k vekovej kategórii čitateľa. Zároveň sa zabávam na tom, že som si zas niečo nové vymyslela a viem to doviest' do istej vlastnej dokonalosti.

V detskej ilustrácii sa očakáva farebnosť, ale ja osobne som zástancom názoru, že pokiaľ má ilustrácia výraz, osobitosť, je úprimná a má atmosféru, stáva sa jedinečnou. Musí byť však esteticky zvládnutá.

Na čom momentálne pracujete, čo vás čaká v najbližšej dobe?

Neviem bez výtvarnej práce žiť. Keď dlhšie nič netvorím, necítim sa dobre. S týmto pocitom fungujem už od malička a už dávno som pochopila, že táto práca je mojim naplnením a šťastím. Ale aby som bola konkrétnejšia - momentálne pracujem na pokračovaní Hrôzyplných dejín Slovenska pre deti a popri tom na vlastnej tvorbe, ktorá bude vystavená koncom augusta v Galérii 19. Odpoveď na takúto otázku je u mňa vlastne stále rovnaká: „makám“ na ďalšej knihe a svojich obrazoch☺.